

בעה (בית שמש) 25-03-81440 - יצחק בנישו נ' מדינת ישראל - פמ"י

בע"ח (בית-שמש) 81440-03-25 - יצחק בנישו נ' מדינת ישראל - פמ"י שלום בית-שמש
בע"ח (בית-שמש) 81440-03-25

יצחק בנישו

על ידי ב"כ עוז נטע לוי

נ ג ד

מדינת ישראל - פמ"י

בית משפט השלום בבית-שמש

[25.07.2025]

כבוד השופט ביאלון אלעזר

החלטה

1. לפניה בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ.&ג.).
בבסיס הבקשה כתוב אישום שהוגש נגד המבוקש ביום 28.1.24 ואשר מייחס לו עבירה של מעשה פיזיות ורשלנות לפי סעיף 338(א) (3) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 14.6.23 הלך הנאשם על מדרוכה ברחוב הרצל בבית שמש. הגיעו לרחוב הרצל 24 בבית שמש, מקום שבו צמחו שיחים וקוצנים יבשים, בקרבת מקום בו נמצאים מצבורי גז, עצר הנאשם לרוגע מהליךתו, הוציאו מכוון מצת, הציגו אש בצמחייה היבשה והמשיכו לאלות בלי להשגיח על תוצאות מעשיו, שיכלו לגרום לנזק ואף לסקן חיים. עוד נטען בכתב האישום כי האש שהציתו הנאשם התפשה והתקרבה אל צובר גז. ל.מ.ו.
המ騰ור בסמוך הבחן, הבחן באש מביתו, רץ למקום וכיבתה את האש שכבר הגיעה למרחק מטר בלבד מצובר הגז, באמצעות צינור מים.
4. בבקשתו לגילוי חומר חקירה שהוגשה ביום 30.3.25 נטען כי בחומר הראיות שהועבר להגנה הוסתרו פרטים שאין מדובר בפרטים החסומים תחת תעודה החיסין הקימית בתיק. ההגנה הצביעה על המסמכים הבאים כמסמכים שהועברו כאשר חלק מהפרטים הוסתרו בגין המסמכים:
 - א. טופס בקשה להגשת תלונה מזוונת (מוסמן 1 בחומר הראיות, להלן: "הטופס").
ב. דוח פעולה מיום 14.6.23.
ג. מזכיר נלווה בבקשת להוצאה צו.

5. בבקשתה נטען כי המידע המוסתר במסמכים אלה מהו חלק "איינhref="http://www.verdicts.co.il">הנרטיבי מחומר החוקירה בתיק, נוגע לילבת האישום, ונחוץ להגנתו". בהמשך, הפניה ב"כ המבוקש לתוכיות העומדות בזכותו לעין ולהעתקה של חומר הראות ולתחולתו של הדיון. כך עמדת ב"כ המבוקש על זכותו של המבוקש לקבל את המסמכים הטעוניים במחלוקת כשלא מוסתר בהם דבר.

6. בתגובה צינה המשיבה כי המסמכים שבندון הועברו להגנה תוך הסתרת פרטי האישים של העד ל.מ.ו כתובות מוגרים, ת.ז. ומספר טלפון נייד (להלן: "העד"). המשיבה צינה בתגובהה כי פעולה כך על יסוד האמור בסעיף 69 להנחיית פרקליט מדינה 3.1 וזאת משום שהיא מוסמכת לעשות כן במקרים בהם יש חשש לפגיעה בפרטיות, או כאשר חשיפת המידע עלולה להביא להטרדה, איום, סיכון או פגיעה בביטחון העד". המשיבה צינה בתגובהה כי במקרה זה גם חשש כאמור משום זהות המתלוון וקרבת העד למקום מגוריו של הנאשם.

7. בדיון שהתקיים בפניי ביום 22.7.25 המחלוקת בין הצדדים הוצטמה אף ורק בנוגע לפרטי האישים של העד שהוסתרו על גבי הטופס. ב"כ המבוקש עמדת על עתרתה לקבל את הטופס כשהוא מלא על קרבו וכרכיו - מס' טלפון נייד, תאריך לידה, דואר אלקטרוני וכותבת מגוריו המדויקת של העד. כמו כן, עתרה ב"כ המבוקש לחושף מספר טלפון של אישת (שצין בעמוד 3 לטופס) שראתה אירוע ניסון הצתה קודם שאירע לכוראה לפני חדשיהם (להלן: "העדה האחרת") . כן צינה ב"כ המבוקש כי לא ניתן להס梯ר את הפרטים שהוסתרו בטופס על יסוד האמור בהנחיית פרקליט המדינה 3.1 שענינה בניסוח כתב אישום. ב"כ המבוקש הפניה בעניין זה לסעיף 10 להנחייה 6.1 שענינה "עין הנאים בחומר החוקירה לאחר הגשת כתב אישום נגדו".

ב"כ המשיבה חזרה וטענה כי אין פרטים שהוסתרו כל לרבעניות להגנת הנאשם.

8. לאחר שעניינו בטענות בכתב, שמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים עלפה ועניינו בטופס ובפרטים שהוסתרו, העתית לכל מסקנה שיש לדחות את בקשה המבוקש ברובה, פרט למספר הטלפון המוסתר בעמ' 3 לטופס, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

9. ראשית, אני סבור שהפרטים שהוסתרו אינם חומר חוקירה רלבנטי להגנת הנאשם וכי פרטיchosim תחת הגנת הפרטיות. אך לתחילת בקשה המבוקש לקבל את המסמכים שיפורטו לעיל הייתה>Cdt וcid. אולם, אני סבור שעתירתו כתת לקבל את הטופס כשהוא מלא במידע פרטי של עד התביעה היא עתרה שיש בה ממש ונשענת על הדיון. לעמוד בקצרה על משמעותו של חומר חוקירה כחומר חוקירה רלבנטי שיועבר להגנה ולאחר מכן מאסביר מדוע הפרטים של העד שהוסתרו במקרה דין אינם בגדר חומר ראיות רלבנטי וחינוי להגנת הנאשם שקרה בדיון למסור אותו למבוקש וב"כ.

10. סעיף 74 לחסד פ' קובע לאמור:

"74. (א)(1) הוגש כתוב אישום בפצע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסתמכת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעין בכל זמן סביר בחומר החוקה וכן בראשית כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החקורתת, והנוגע לaiישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" - לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבב שאון בפיורוט האמור לגבי חומר חסוי כדי פגוע בחיסין לפיקדון; הוא בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה";

11. הפסיקה יצקה צורה ותוקן להוראת החוק וקבעה כי המבחן אם חומר חקירה ימסר למבקר, נאשם, אם לאו הוא מבנן הרכבתניות של החומר להגנת הנאשם.

12. בפסקה נקבע שחומר שהוא "חומר חקירה" חלה עליו הוראת סעיף 74 לחסד פ הנ"ל. מילא, נאשם זכאי לעין בחומר החוקה. משמעות הדברים היא שהמשמעות מהויבת על פי דין למסור אותו לעין הנאשם וב"כ, לאחר הגשת כתוב האישום ולבקשו [בש"פ 9322-99 עבר מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 376; בג"ץ 233-85 על אל הזיל נ' מושטרת ישראל, לט(4) 124].

13. עם זאת, הוראת סעיף 74 (ו) לחסד פ קובעת, כי אין בסעיף 74 הנ"ל כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לקווודת הראיות. כך גם סעיף 78 לחסד פ קובע ש הוראות סעיף 74 אינן חלות על חומר שאינו גלווי מותר או שגילו אסור לפי כל דין. משמעות הדברים היא שהזכות לעין בחומר חקירה איננה חלה על הוראות הרכבתניות בפקודת הראיות, אם לחסד פ, אם משומש שהוצאה לגבי אותו חומר תעודה חיסין בהתאם להוראות הרכבתניות בפקודת הראיות, אם משומש שלל לגבי אותו חומר מבקש חסין מהחסינונות הקבועים בפקודת הראיות (למשל: פסיקולוג, עו"ד, עובד סוציאלי, בהתאם לאמור בסעיפים 50-48א לפקודת הראיות) או על פי דין אחר - למשל מכוח הזכות לפרטיות המונגנת בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (וראו למשל: בש"פ 8467/99 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 459, פסקה 7). כך למשל, נקבע בבש"פ 01/5425 אל חזק נ' מדינת ישראל פ"ד נ(5) 426 קבעה כי השופטת (כתובת איז) ד' בינייש:

"המבחן המגיש תכליות זו הוא מבחן הנגיעה של החומר לאישום - מבחן הרלוונטיות. כבר נאמר בפסקתנו כי להגדרת "חומר חקירה" יש לתת פירוש מרחב כדי ליתן לסניגוריה הזדמנויות הוגנת להcin את הגנתה. עם זאת נאמר עוד, כי:

"במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של 'חומר חקירה' ראיות, שהרלווננטיות שלhn לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל כלל את הוראות סעיף 74 האמור על חומר שלו שזכה, אשר בלבד הci אינו יכול להיות קביל באותו משפט" (ראו בג"ץ 233/85 אל הזיל נ' מושטרת ישראל (להלן - בג"ץ אל הזיל [1], בעמ' 129)).

בהתאם לכך, "חומר חקירה" המצוי בידי התביעה או בשליטהה או חומר שצריך על-פי טיבו להימצא בשליטה התביעה, והוא קשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעת הנפרسة במהלך המשפט הפלילי, "מסר לידי" הסניגוריה, ובלבב שאון החומר חוסה תחת כנפי חיסין בין בשל הפגיעה בזכות לפרטיות או בין בחיסין מטעמים של אינטרס ציבורי המצדיק את חיסויו (ראו לעניין זה בש"פ 687/96 גיל נ' מדינת ישראל [2]). (ההדגשים שלי - ב.א.).

14. בעניינו אין מחלוקת שהטופס (המסמך שבטייעון) הוא חומר ראיות לבנתי. אין גם מחלוקת שהתווך המפורט בו הוא חיוני להגנת הנאשם. המחלוקת היא לגבי הפרטים שהוסתרו. הפרטים שהוסתרו הם פרטיים אישיים של עד הتبיעה שאון בהם מאומה כדי לתרום להגנת הנאשם. מספר הטלפון הניד של העד אינו יכול לספר מה העד אמר על האירוע וכן גם כתובות הדוא"ל לא יכולה להוסיף מאומה לשאלת מה העד ראה ואת מי ראה, אם ראה בכלל, משיח אש ב��ווים. ממילא, לנאמן לא קמה זכות, מני ובה, להעתיק פרטיים אלה של העד. אצ"י כי פרטי העד שהוסתרו חסומים בצללה של הזכות לפרטיות. בהקשר זה ראוי לציין כי חוק הגנת הפרטיות לא מגדיר במפורש מהו "מידע פרטי", אך קובע בסעיף 1 כי "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". בהמשך לכך, סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מפרט שורת מקרים המחייבים פגעה בפרטיות, ובכללם "שימוש במידעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסוימתה לאחר, שלא למטרה לשמה נמסרה" (סעיף 9⁽⁹⁾ לחוק הגנת הפרטיות). הפסיקת נדרשה לפרש את המונח "עניינו הפרטיים של אדם" וקבעה כי יש לפרשו באופן רחב. כך למשל, בرع"א 6902/06 צדיק נ' הוצאה עיתון הארץ בע"מ [פורסם בנבז] (13.8.2008) נדונה פרשנותו של המונח 'עניינים פרטיים' הקבוע בסעיף 2 ((9 לחוק, וכן קובע: "חוק הגנת הפרטיות אינו קובע הגדרה למונח 'עניינים פרטיים'. פרשנות המונח נדונה בע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נוטורה, פ"ד מ"ח(3) 808 (1994))... באוטם עניין אימץ השופט בר פרשנות רחבה למונח 'עניינים פרטיים' וקבע כי: 'mobnum הטבאי והריגל של המילים 'עניינים פרטיים' של אדם הנה כל מידע הקשור לחיו הפרטיים של אותו אדם, לרבות שמו, כתובתו, מספר הטלפון שלו, מקום עבודתו, זהות חבריו,יחסיו עם אשתו ויתר חברי משפחתו וכדומה' [...]]

לפי הפרשנות הרחבה שהעניק השופט בר למונח, צילום החושף את זיהותו של המבוקש, ובענייןינו גם את עיסוקו באותה עת, נכלל בוודאי ב'עניינו פרטיים' של המבוקש" (פסקאות 7-9 לפסק דין של המשנה לנשיא א' ריבילן); רע"פ 4743/20 מרדכי ליביל נ' מדינת ישראל (21.07.2022)]

15. על יסוד האמור לעיל ומאחר שאינו רואה רלבנטיות בחשיפת פרטיו האישים של העד להגנת הנאשם, אני סבור שהتبיעה פعلاה כדין כאשר העבירה את הטופס תוך הסתרת עניינו הפרטיים של העד.

16. אציג כי אין בקביעה זו כדי להוביל למסקנה שהتبיעה תכסה או תסתיר את פרטיו האישים של כל עד ובכל מקרה ובקבירה. גם הזכות לפרטיות היא זכות יחסית ולא מוחלטת. יהיו הליכים פליליים בהם מסטר הטלפון של העד יהיה רלבנטי ואף קרייטי להגנת הנאשם. כך למשל, במקרה בו מדובר על תיק המורכב מaicovi שיחות טלפון או תיק המורכב מראיות נסיבותיות כ אלה ואחרות שחשיפת עניינו פרטיים של העד רלבנטית וחינויית להגנת הנאשם. אולם במקרה דנן, אף שמידת הפגיעה בזכות פרטיות, על ידי חשיפת עניינו פרטיים של הנאשם, אינה ברף גבוהה, אין סבור שיש בחשיפת פרטיים רלבנטיות להגנת הנאשם ועל כן מסקנתי שאין להעבירם לידי ההגנה.

17. שנית, הדיון מבחין בין זכות עיון שהינה בסיסית לבין זכות העתקה. במקרה זה, ככל שב"כ המבוקש תבקש זאת אין מניעה להציג בפנייה את הטופס באופן מלא וזאת מנת שתיזוכח כי אכן פרטיים שהוסתרו הם עניינו פרטיים של העד. אולם, מן הטעמים שפורטו לעיל אין זכות לambilקש להעתיקם. העמידה העיקשת להעתיק פרטיים אלה, אינה אלא מסע דיג שלא לצורך, כאשר אין פרטיים המוסתרים כדי להועיל להגנת הנאשם, מחד, אך טומניים בחובם פגעה בפרטיות ואף חש בלתי מבוטל לשימושם בהם שלא לצורך, מайдן.

18. ב"כ המבקש הפניה לסעיף 10 להנחתה פרקליט המדינה מס' 6.1 ומכוחו טענה כי על התביעה חובה להעביר את מלאו חומר הראיות וכי הגנה היא שתשיקול את חשיבות החומר להגנת הנאשם, אלא שטייען זה מתעלם מסעיף 11 לאוთה הנחיה, שם נאמר: "עם זאת, המונח "חומר החקירה" אינו כולל ראיות, שהרלוונטיות שלhn למשפטו של הנאשם היא רחוקה ושולית."
19. שלישית, ובאשר למספר הטלפון של העדה האחראית שצווין בטופס; טענות המשיבה להיעדר רלבנטיות סבירה והגוניות על פניו. זאת בשים לב לcker שהairoeu בו נקשרה העדה האחראית לא נכלל בכתב האישום ואינו מიוחס ל המבקש כר גם נטען שה המבקש מזהה עצמו במסמך כתוב האישום כמצית האש, כר שהעדת האחראית אינה יכולה לסייע להגנת הנאשם. עם זאת, מדובר בעדה שלא נגבהה ממנה הוועדה. בשיטת משפט כשלנו ראיות הגנה אין נאספות במקביל לחקירות המשטרה אלא, ככל, בסיסים החקירה. כר שאון לדעת מה גורסתה של העדה ועל מי היא הצבעה כמעורב בהצתה הקודמת שהינו בעל נסיבות דומות. בנסיבות האמורות הרו שמספר הטלפון של העדה האחראית יכול להיות נוחז להגנה לצורכי בירור הגנת הנאשם, בין אם כעדה מטעם הגנה ובין אם בדרך אחרת, שהרי "אין חקר לתבונת סניגור מוכשר ...". (ע"פ 35/50 מלכה נגד היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ד 429, 433).
20. לנוכח כל המקובל לעיל, אני מורה ל התביעה להעביר את הטופס תוך הסרת המידע המוסתר בעמוד 3 בטופס- מס' טלפון העדה האחראית. יתר עניינוי הפרטאים של העד אשר הוסתרו בטופס (בעמודים 1, 2 ו-5) ישארו מוסתרים.
21. הטופס יועבר להגנה בהקדם ותוך 7 ימים מרגע מסירתו ל התביעה באמצעות מזכירות בית המשפט.
22. המזכירות תמציא החלטה לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, כ"ט تمוז תשפ"ה, 25 ביולי 2025, בהיעדר הצדדים.